

عنوان مقاله:

بررسی مفاهیم نهفته در معماری بدنه های تاریخی در ساخت بنا های میان افزا در بافت تاریخی کلان شهرای ایران (مطالعه موردی: شهرهای تهران، اصفهان و شیراز)

محل انتشار:

مجله هویت شهر، دوره 16، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

پیمان بهرامی فر - دانشجوی دکتری تخصصی، گروه هنر و معماری، واحد امارات، دانشگاه آزاد اسلامی، دبی، امارات متحده عربی

وحید قبادیان - دانشیار، گروه هنر و معماری، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مهناز محمودی - دانشیار، گروه معماری، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

ساخت وسازه های جدید در بافت تاریخی قبل از آنکه صرفاً یک بنای معماری باشد، به عنوان بخشی از شهر معرفی می شوند که باید برای حفظ انسجام و تداوم با بخش های تاریخی پیرامون از قواعد و ضوابط خاصی پیروی کند. هدف پژوهش بررسی چارچوب طراحی بناهای میان افزا در بافت تاریخی و نحوه ساخت و ساز آن می باشد؛ بنابراین با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی در جهت رسیدن به اهداف پژوهش اطلاعات گردآوری و از طریق کیفی مورد تجزیه قرار گرفتند. نتایج نشان می دهد که چارچوب پیشنهادی طراحی بناهای میان افزا در بافت تاریخی ثابت نیستند. بدین منظور ارزش های معنایی متعدد، به صورت عینی (مفاهیم موجود در کالبد) و ذهنی (مفاهیم موجود در ذهن) در کالبد بدنه های تاریخی قابل ادراک بودند. مدل پیشنهادی این پژوهش پس از تحلیل و ارزیابی شاخص ها در کلان شهرهای مرکزی ایران (تهران، اصفهان، شیراز) نشان دهنده کشف راهکارهایی است که معماران آن ها در مراحل خلق اثر به کار می بستند.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، بدنه های تاریخی، بناهای میان افزا، معنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1685110>

